MISSIÓ
OLIMP
2
LA TRAVESSIA DELS MIL PERILLS

Títol original: *Misión Olimpo 2. La travesía de los mil peligros*

Primera edició: octubre de 2026

Reservats tots els drets. El contingut d'aquesta obra està protegit per la llei, que estableix penes de presó i multes, a més de les indemnitzacions corresponents per danys i perjudicis, per a aquells que reproduïssin, plagiessin o comuniquessin públicament, totalment o parcialment, una obra literària, artística o científica, o la seva transformació, interpretació o execució artística fixada en qualsevol tipus de suport o comunicada per qualsevol mitjà, sense l'autorització preceptiva.

© Text: Geògia Costa, 2026
© Il·lustracions: Laia Ferraté, 2026
Representada per Tormenta
www.tormentalibros.com
© Traducció: Elena Martín , 2026
© De la greca decorativa: Debela/
DigitalVision Vectors/Getty Images
© Editorial Barcanova, SA, Barcelona, 2026
Bac de Roda, 64, Edifici D, 1a planta. 08019 Barcelona
www.barcanovainfantilijuvenil.cat

ISBN: 978-84-489-6928-8

Dipòsit Legal: B 13202-2026
Printed in Spain

IL·LUSTRACIONS DE
LAIA
FERRATÉ

GEÒRGIA
COSTA

MISSIÓ OLIMP

2

LA TRAVESSIA DELS MIL PERILLS

BARCANOVA
EDITORIAL

PERSONATGES

ÈLIO

És prudent, assenyat i un friqui de la mitologia grega, com els seus pares. Els seus coneixements seran vitals en les aventures que els esperen a ell i a la seva germana.

LLUNA

Germana bessona de l'Èlio. És decidida, agosarada i tossuda. Sempre es fica en problemes i, de retruc, el seu germà també.

POLIFEM
És un ciclop:
un gegant
amb un sol ull...
i mal geni.
ATENA
És la deessa
de la saviesa
i l'estratègia, i
el contacte de l'Èlio
i la Lluna a l'Olimp.
CIRCE
Bruixa amb poders
extraordinaris.
Molt de compte si
et convida a menjar.

TERRA A LA VISTA!

Hola!

Suposo que et recordes de mi. Soc l'Èlio, un dels Escollits... Et sona, oi?

Fa uns quants mesos, durant un viatge a Grècia, la meva germana Lluna i jo vam acabar en un temple subterrani d'allò més misteriós. Sí, una passada! Però, espera't, perquè al temple vam trobar **dos amulets** encara més intrigants. I, així que els vam tocar, vam viatjar al mont Olimp, on, segons els mites, vivien els déus grecs!

I resulta que... sí. Hi eren tots, des de Zeus fins a Apol·lo i Atena.

Tenien un problema, però. La barrera que separava el seu món del nostre s'havia trencat, i *alguna cosa* s'havia escapat.

Què? Doncs els monstres i les criatures llegendàries de l'antiga Grècia. I amb ells,

els seus mites; unes històries tan poderoses que es podien **convertir en realitat**. Ara, tots pul·lulaven entre els mortals, és a dir, entre nosaltres, els humans.

La cosa, però, no s'acaba aquí. Els déus també ens van dir que la Lluna i jo érem els Escollits per solucionar aquell embolic. Oi que és **increïble?**

En la nostra primera missió, ens vam enfrontar amb..., prepara't!, EL MINOTAURE! La meva germana i jo vam lluitar amb valentia i...

D'acord: al final va resultar que el Minotaure no era tan dolent. I no vam haver de lluitar contra ell, sinó donar-li llaminadures perquè ens ajudés a sortir del laberint en què ens havíem perdut.

I ara ens trobàvem en la nostra **segona missió,** atrapats en una de les històries més famoses del món. Una història molt antiga. Una història que...

—Terra! Terra! —va cridar la Lluna, amb el cap fora de la borda.

Ai, és clar! No t'ho he dit. Viatjàvem en un vaixell de fusta d'aquells tan senzills que només tenen un pal, una vela quadrada i rems a banda i banda.

—Terra! Per fi! —van corejar els membres de la tripulació, emocionats.

—Un moment, un moment! —vaig cridar, enfilat a la proa del vaixell—. Que us heu oblidat dels **monstres**? A cada illa on hem desembarcat hi havia alguna cosa que volia devorar-nos...

—O embruixar-nos —va recordar en Roderic, el timoner.

—Oic! Oic! —va grunyir l'Hèctor.

Mira..., és que resulta que l'Hèctor...

—No és cap illa! —va exclamar la Lluna, fent que no amb el cap—. **És la costa!** Hem tornat a casa!

La meva germana tenia raó. Per fi semblava que havíem arribat al final de la travessia...

Ja m'imagino que et deus estar fent moltes preguntes.

Per què érem en un vaixell?

Amb quins monstres ens havíem trobat al llarg del nostre viatge?

Qui eren els mariners que ens acompanyaven i per què un d'ells era un porc?

Em sembla que val més que comenci pel principi.

2

UN DIA NORMAL

Tot havia començat aquell mateix matí, molt d'hora.

—Lluna... —Com sempre, intentava despertar la meva germana. Li vaig tocar l'espatlla amb suavitat—. Lluna... —vaig insistir, però ella continuava roncant—. Lluna!

De sobte, al meu costat, algú va dir:

—EHEM... BON DIA, ESCOLLITS.

Llavors, sí: la Lluna va fer un bot, com si l'haguessin punxat amb una agulla.

—Noooooooooo! Avui no...! Avui celebrem **el festival de dansa** a l'acadèmia —va exclamar—. No me'l puc perdre!

La Lluna anava a classes de ball tres tardes a la setmana i una altra tarda jugava a hoquei. Es veu que, després de passar tot el dia a l'escola, necessitava moure's. Els meus pares deien que era el cul d'en Jaumet.

—ESCOLLIDA, PROTEGIR EL MÓN DELS MORTALS ÉS MÉS IMPORTANT QUE QUALSEVOL FESTIVAL —li va recordar Atena—. PERÒ POTS ESTAR TRANQUIL·LA. NO US PORTO CAP MISSIÓ, SINÓ UNA ADVERTÈNCIA. HEM PERCEBUT ENERGIES ESTRANYES A LA VOSTRA CIUTAT. SABEM QUE ALGUNA COSA PASSARÀ, TOT I QUE NI ELS MATEIXOS DÉUS SABEM QUAN.

L'Èlio i la **Lluna** només volien arribar a temps a l'escola i, sobretot, al festival de dansa, però el seu dia normal acaba naufragant enmig del Mediterrani: l'autobús es transforma en un vaixell i, sense saber com, es veuen atrapats dins la mateixa **Odissea.**

Ara han de sobreviure a illes plenes de fruites que esborren la memòria, **ciclops** gegants, bruixes solitàries, sirenes terrorífiques i **monstres marins** afamats... mentre **Eris,** la deessa de la discòrdia, els trepitja els talons.

AMB UN ARC I UNA LIRA,
AQUESTS BESSONS ESTAN A PUNT
DE FICAR-SE EN UN GRAN EMBOLIC.

BARCANOVA EDITORIAL
www.barcanovainfantilijuvenil.cat

ISBN 978-84-489-6928-8
1498877